

وجود مطبوعات مستقل و آزاد بود، نه تندروی. دلیل روشنش هم اینکه دادستانی آن زمان اعلام کرد آن تعداد از مطبوعات را موقتاً توقیف کرده‌است، اما این مدت موقت، تا امروز که این مصاحبه را انجام می‌دهیم، طول کشیده و بسیاری از آن مطبوعات هرگز اجازه انتشار نیافتند. آن اتهام پایگاه دشمن و پول گرفتن از دشمن هم هیچ‌گاه ثابت نشد. جالب این‌که دادستانی هیچ‌بمسند قانونی برای آن توقیف‌فله‌ای نداشت و ناگزیر برای بستن مطبوعات، به قانونی در دهه سسی مربوط به اراذل و اوباش و مجرمان خطرناک متوسل شد. مطابق این قانون، دادستانی اجازه داشت آن دسته از اراذل و اوباش و مجرمان خطرناکی را که آزادی‌شان برای جامعه خطرناک است، موقتاً توقیف کند؛ ومرتضوی با استنادبه این قانون، مطبوعات را توقیف کرد. به‌گمانم توسل به این قانون، به‌صورت نمادین بیان‌گر نگاه جریان اقتدارگرا به مطبوعات مستقل و آزاد بود. در واقع در نظر آنان، مطبوعات مستقل، قرقی با اراذل و اوباش و مجرمان خطرناک ندارند.»

آنگونه که مرحوم هاشمی‌فسنجانی در خاطرات خود از وقایع ۴ اردیبهشت و روزهای بعد از آن اعلام می‌کند، ابراهیم‌رئیس‌ی در این روز نزد او رفته و گفته است که «گروهی مرکب از او و آقایان [محمد‌های‌ا مروی، [معاون اول رئیس قوه قضائیه،] [عباسعلی‌] عزیزاده، [رئیس کل دادگستری استان تهران]، [غلامحسین‌] محسنی [اژه‌ای، دادستان دادگاه ویژه روحانیت] و [عبدالرضا] ایزدپناه، [معاون اجتماعی قوه قضائیه،] از سوی آقای[سیدمحمود هاشمی‌] شاهرودی، [رئیس قوه قضائیه،] مأمور تأمین نظر رهبری در مورد مطبوعات شده‌اند و کارشان را با دستگیری افرادی آغاز کرده‌اند.» در روزهای پس از توقیف مذاکراتی با مرحوم‌فسنجانی برای رفع توقیف‌ها صورت می‌گرفته است و او در خاطرات ۶ اردیبهشت نوشته بود که هاشمی‌ شاهرودی (رئیس وقت قوه قضائیه) خواهان رفع توقیف روزنامه صبح امروز، یکی از روزنامه‌های توقیفی در ۴ اردیبهشت‌ماه شده است و در توضیح این درخواست در خاطرات خود نوشته است: «آقای علی‌ لاریجانی،[رئیس سازمان صداوسیما] آمد. گفت، بعد از توقیف روزنامه صبح امروز، آقای[سیدمحمود]‌هاشمی‌شاهرودی، [رئیس قوه‌قضائیه،]‌خواسته رفع منع شود، چون امروز دادگاه آقای [سعید] حجاریان است. بعداً آقای [سیدعلی‌اصغر] حجازی‌]، از دفتر رهبری] گفت، آقای [غلامحسین‌] محسنی [اژه‌ای، رئیس مجتمع قضایی کارکنان دولت،] در توقیف تکروری کرده بوده و قرار بوده با مشورت جمع بشود، حکم لغو‌شده است.»

مجموعه این اتفاقات باعث شد تا فضای انتقادی در مطبوعات کشور در طی این سال‌ها محدودتر شود و شرکت‌کنندگان در کنفرانس برلین و صاحبان برخی از روزنامه‌ها و مجلات در تمامی این سال‌ها از سوی جریان‌های تندرو متهم به بازی در زمین دشمن شوند. آیت‌الله مصباح‌یزدی در واکنش به صحبت‌های حسن یوسفی اشکوری گفت: افراد جبهه‌ملی در این کنفرانس رسماً احکام اسلام‌رامحکوم می‌کنند. متأسفانه کسانی که‌دومتر یاچه‌به‌سرشان بسته‌اند، این غلط‌ها را می‌کنند. آنان آبروی جمهوری اسلامی ایران را برده‌اند. خبرگزاری فارس در گزارشی پشت صحنه این کنفرانس را به یکی از طراحان عملیات «براندازی در سکوت» و از بنیان‌گذاران رادیو آزادی (وابسته به سیا) بودنسبت داد. این خبرگزاری در گزارش دیگری اینگونه توضیح داد که «وقتی اصلاح‌طلبان تندرو مجلس ششم در سال‌های پایانی دهه ۷۰ فضای داخلی کشور را به التهاب می‌کشیدند، اپوزیسیون خارج‌نشین فرصت را مناسب دیده و با برگزاری کنفرانس برلین که با حمایت مستقیم حزب سبز آلمان برگزار شد؛ معرکه‌ای دیگر برای براندازی نظام جمهوری اسلامی به راه انداختند.» روزنامه کیهان نیز در سال ۱۳۹۲ در گزارشی که به پشت پرده کنفرانس برلین پرداخته بود، اینگونه نوشت: «در نمایش برلین، (مهرانگیزکار حقوقدان فمینیس‌ت و نویسنده هفته‌نامه مبتدل «زن روز» در رژیم شاد) قوانین و ساختار حقوقی ایران را زن‌ستیز و مانع تحقق شعار «ایران برای همه ایرانیان» (شعار مطرح‌شده توسط حزب مشارکت) دانست و خواستار بررسی عملکرد حاکمیت جمهوری اسلامی در طول ۲۱ سال حیات خود شد.»

این اتفاق با توجه به مسیری که برای اصلاحات تعریف شده بود عملاً موجب شد تا بال دوم اصلاحات شکسته شود. پس از آنکه فضای سیاسی حاکم در کشور در کنار جناح راست‌پذیری جناح چپ در محدوده پست‌های انتخابی شد و مشارکت منتقدان آن زمان در قدرت رخ داد، بهترین ابزار برای نظارت عموم، حفظ روند اصلاحات، جلوگیری از تجمیع قدرت و ایجاد چرخه قدرت معقول، مطبوعات بود که تریبون انتقادی بسیار خوبی را ایجاد کرده بود. البته که در یک اقدام عجیب در ۴ اردیبهشت ۷۹ این فرصت از اصلاح‌طلب‌ها گرفته شد. شاید یکی از دلایلی که اصلاح‌طلبان دیگر نتوانستند به قدرت بازگردند همین توقیف‌فله‌ای مطبوعات است. هر چند که در همه روزهای بحث بر سر توقیف مطبوعات نویسندگان این رسانه‌ها و حاضرین در جلسه موسوم به کنفرانس برلین متهم به بازی در زمین دشمن و تأمین منافع آن‌ها شدند و این نگاه وجود داشت که این مطبوعات موجب آسیب به منافع کشور در سطح بین‌المللی هستند اما وقتی اظهارنظر‌های برخی از چهره‌های مشهور حاضر در مطبوعات آن زمان و همچنین کنفرانس برلین را بررسی می‌کنیم، برای آنها وقتی منافع ملی در سطح بین‌المللی مطرح است، پشت کشور و نظام را خالی نکرده‌اند. برای مثال وقتی جمهوری اسلامی تصمیم گرفت تابه‌حمله اسرائیل به کنسولگری ایران در دمشق پاسخ دهد، اگر چه در قاموس آنها حرکت دیپلماتیک بر تحرکات در میدان برتری داشت اما در بزرگ‌هاه اتفاقی موضوعی گرفتند که عملاً نشان داد همسوا با مواضع رسمی کشور و نه در برابر آن قرار دارند. در ادامه بخشی از اظهارات چهره‌های سیاسی و مطبوعاتی آن سال‌ها را که مورد غضب حکومت قرار گرفتند و دادگاهی شدند را نسبت به دو اتفاق سیاسی مهم ایران در سال‌های اخیر؛ اعتراضات سال ۱۴۰۱ و اسرائیل و حمله به غزه و کنسولگیری ایران بررسی می‌کنیم.

▼ حمید رضا جلالی‌پور

جلایی‌پور یکی از مدعوین به کنفرانس برلین است. او در شرایطی که کشور با بحران‌های اقتصادی و معیشتی درگیر است، اینگونه معتقد است که کشور ایران در باتلاق مشکلات و بحران‌ها گیر کرده است. در بین کثیری از مردم ایران چشم‌انداز امیدبخشی برای آینده نیست، نخبه‌به‌فکر مهاجرت است؛ جوانان یا ازدواج نمی‌کنند یا بچه‌دار نمی‌شوند؛ کثیری از بدنه مردم با فقر دست و پنجه نرم می‌کنند. مواضع جلالی‌پور در قبال اسرائیل مورد حمایت جریان‌های تندرو و اصولگرایان است. او در خصوص حمله اسرائیل به حماس اینگونه گفته است: «دولت نامشروع و غاصب اسرائیل و با پشتیبانی کشورهای غربی و آمریکا در غزه «نسل‌کشی» می‌کند و بعضی کشورهای عربی هم عملاً بر عمل این غاصبان قصاب سکوت کرده‌اند.» او همچنین با دفاع از عملیات حماس گفت: «اسرائیل غاصب راهی جز مقاومت و عملیات برای حماس نگذاشته بود و ثاباً کدام قانون بین الملل به اسرائیل اجازه می‌دهد دست به نسل‌کشی بزند؟!»

▼ ماشاالله شمس‌الواعظین

او در فروردین سال ۱۳۷۹ و در پی توقیف روزنامه نشاط که سردبیری آن را برعهده داشت، بازداشت شد، در واقع برای تبریک و شادباش عبید و بهبود روابط به دیدار قاضی مرتضوی رفته بود که در همان دیدار مرتضوی دستور بازداشت او را با یک تماس تلفنی، هماهنگ و صادر کرد. در واقع جزو اولین کسانی بود که در معرض توقیف‌های فله‌ای قرار گرفت و از آن تاریخ دو سال و نیم را در زندان سپری کرد. او پس از اعتراضات سال ۱۴۰۱ در واکنش به نقش رسانه‌های فارسی‌زبان خارج از کشور این چنین گفته بود: «ایران اینترنشنال پیاپیش خصمانه و با منافع ملی ایران در تعارض است و اگر رسانه‌ای به جای تولید محتوای ژورنالیستی، تولید نفرت‌کند یعنی با مأموریتی مشخص یا به عرصه گذاشته است. بی‌بی‌سی فارسی از ترس عقب افتادن از ایران اینترنشنال به نوعی مسابقه مزایده خواهی تن داده و این خطرناک است که برای عقب‌نماندن از یک رسانه به مثلاً تولید خبرهای فیک و تأمین نکردن منابع خبری و توجه به شایعات به جای تأمین منابع خبری مطمئن یا مصاحبه کردن با عناصر غیراستاندار دمثل رهبران کومله که در دسته‌بندی‌های امروز جهانی تروریست محسوب می‌شوند، روی آورد.» مواضع اخیر او درباره اسرائیل نیز مورد توجه اصولگرایان قرار گرفته است: «در ارتباط با ایران با زدن یک هدف مهم (کنسولگری) احساس نتانیاهو این بود که ایران با فاصله وارد عمل می‌شود. سردار زاهدی عنصر مهمی در سپاه قدس محسوب می‌شد و حمله به مرکز دیپلماتیک ایران بسیار عجیب بود. معتقدم سرلشکر باقری به درستی این حرکت را جنون‌آمیز خطاب کرد. اما نگاه نتانیاهو این بود که ایران سریعاً وارد عمل می‌شود و در نتیجه اسرائیل از تن‌بست غزه خارج شده و جنگ هم منطقه‌ای می‌شود. با منطقه‌ای شدن مناقشه، اسرائیل نفس راحتی می‌کشد و فشار همین کشورهای ناتو و آمریکا تقسیم می‌شود. ایران دست نتانیاهو را خواند و چنین پاس گلی به او داد. اجازه دهید فراتر بروم، معتقدم رهبران ایران به شدت صحنه بازی را تحت‌نظر دارند و با کنترل دقیق اجازه دادند مناسبات ارتباطی مربوط به آمریکا و اسرائیل همچنین اروپا و اسرائیل به شکل تازه‌ای بروز کند و عامل ایران این فضای تازه را به هم نزنند. معتقدم ایران این عمل را هوشیارانه و مطالعه‌شده انجام داده است.»

▼ اکبر گنجی

اکبر گنجی سوم اردیبهشت ۱۳۷۹ و در راه بازگشت از کنفرانس برلین در فرودگاه مهرآباد بازداشت شد. او سال گذشته پس از انتشار عکسی خانوادگی از خاندان پهلوی در توییته‌با انتقاد از سیاست‌های رضا پهلوی در دعوت مردم به خیابان اینگونه نوشت: «رضا پهلوی همه مردم ایران را قبل از آغاز تابستان دعوت به کارزار سهم‌ماهی تابستانی علیه جمهوری اسلامی کرد که به خیابان‌ها بیایند و اعتصاب کنند و غیره و غیره. طبعاً مردم کشته یا زخمی یا زنده‌انی و شکنجه خواهند شد. اما در یک ماه و نیمی که از این کارزار گذشته، رضا، یاسمین و ولیعهدشان کاری جز خوش‌گذرانی نکرده‌اند. تقسیم کار عادلانه و منصفانه‌ای است. قربانی شدن مردم و جوانان داخل کشور از یک سو، و عشق و حال شاه و شهبانو و ولیعهد در سواحل اروپا و آمریکا و شنای شهبانو در دریای خزر از سوی دیگر.» او همچنین پس از حمله اسرائیل به کنسولگری ایران در سوریه در یادداشتی با عنوان «هدف دولت تروریستی اسرائیل از حمله تروریستی به کنسولگری ایران» اینگونه نوشت: «اسرائیل به تنها هدفی که تاکنون دست یافته، هولوکاستی کردن غزه و تظاهرات هفتگی در آمریکا و کانادا و اروپا و ... علیه اسرائیل است. اسرائیل به دنبال راه خروج از این بحران است. حمله‌ی تروریستی موشکی به کنسولگری ایران در سوریه که بر خلاف تمامی قوانین بین‌المللی به معنای حمله به خاک یک کشور است، با هدف واکنش سریع نشان دادن ایران به آن و آغاز جنگ با ایران است. هدف اصلی آن است که آمریکا را برای کمک به اسرائیل به جنگ مستقیم با ایران بکشاند. این هدفی است که اسرائیل همیشه طی چند دهه گذشته تعقیب کرده است.»

▼ عطاء لله مهاجرانی

مهاجرانی، وزیر ارشاد دولت نخست خاتمی در آن زمان پس از حوادث سال ۱۴۰۱ در بخشی از رشته توییتهی که درباره تحلیل وضع موجود ایران نوشته بود، اذعان کرد: «... چهارم؛ در آشوب آبان ۱۳۹۸، وزارت خارجه آمریکا و شخص پمپئو اتفاق فرمان براندازی

بود. پنجم؛ جان بولتون صراحت بیشتری به خرج داد و در کارناوال سازمان مجاهدین خلق در پاریس گفت: «سال آینده در تهران خواهیم بود!» منظورش سال ۱۳۹۸ بود. ششم؛ حادثه درگذشت تلخ مهسا امینی، فرصتی برای تحقق همان سناریوست. اعتراض که حق طبیعی مردم است، تبدیل به محملی برای آشوب و براندازی می‌شود. هفتم؛ باینیه بسیار مهم وزارت اطلاعات در واقع تبیین همان سناریوست. بورش به کلاترئی‌ها در زاهدان و با طر ح اشتویه در آذربایجان غربی، نشانه‌های همان سناریوست که اتفاق فرمان ظاهری اش شبکه‌های تلویزیونی فارسی‌زبان است. هشتم؛ می‌بایست بین اعتراض مردمی و سناریوی آشوب تمایز قائل شد.» وی همچنین در یادداشتی در روزنامه اعتماد درباره طوفان الاقصی و عملیات «وعده صادق» اینگونه نوشت: «عملیات وعده‌صادق، رویای خورمیان‌ه جدید به مرکزیت اسرائیل و نیز پیمان صلح قرن را اگر نگوئیم بر یاد داد و به روایت‌نماینده کویت: «در زباله‌دان تاریخ انداخت!» می‌توان گفت که آن را در افق محال قرار داده است. اسرائیل که بیش از شش ماه است در برابر طوفان الاقصی از پای درآمده و با جنایت نسل‌کشی می‌خواهد صورتش را سرخ نگه دارد، ناگهان با شوک بزرگ و شگفت‌انگیز بورش پهباده‌ها و موشک‌های کروز و بالستیک ایران روبه‌رو شد. همه تحلیلگران غربی در این نکته اتفاق نظر داشتند که عملیات ایران خارج از تصور و حد پیش‌بینی بوده است.»

▼ سعید حجاریان

در جریان برگزاری کنفرانس برلین سه هفته از ترور سعید حجاریان گذشته بود و او در این کنفرانس حضور نداشت، اما روزنامه «صبح امروز» که‌وی مدیرمسئولی آن را برعهده داشت در جریان توقیف مطبوعات توقیف شد و حجاریان نیز به بهانه دعوت به شرکت در کنفرانس برلین متهم و به دادگاه فراخوانده شد. او در تحلیل اعتراضات سال ۱۴۰۱ در یادداشتی نوشت: «درباره مطالبه امروز جامعه خودمان چه می‌توان گفت؟ نیم‌نگاهی به مواضع، کنش‌ها و واکنش‌های صحنه اعتراضی نشان می‌دهد مطالبات معوق که سابقاً صبغهی سیاسی و بعضاً سیاسی‌ت داشتند، اینک پوست انداخته‌اند و در شعارهای غیر جدلی و همه‌شمول مانند «زن، زندگی، آزادی» بازاریابی شده‌اند. این روند نشان می‌دهد گرانیگاه مطالبات‌آنی جامعه از «سیاست» به «حق شهروندی» تغییر یافته است. اگر تا پیش از این دموکراسی، صندوق رأی و کنش سیاسی موجد «بازشناسی» و «احقاق حقوق» بود اینک مطالبه شهروندی چنین نقشی ایفا می‌کند. مطالبه‌ای که بر خلاف دموکراسی - که عموماً به طبقه متوسط شهری تکیه داشت- فرایضاتی محسوب می‌شود و هر شهروند بنا به تجربه زیسته‌اش تر جمه‌ای از آن به‌دست می‌دهد. حامان این شعار از سویی، وضعیت قطبی‌بودن سیاست‌را که در منحنی دوکوهانه تبلور پیدا می‌کرد، نادیده انگاشته و با عبور از تحمیل‌ها از هر نوع آلترناتیو بر ساخته‌انمادهای اقتدارگرایی اعراض کرده‌اند. از سوی دیگر، با عبور از سیاست و سیاست‌ورزی کلاسیک سبکی جدید از مطالبه‌گری را به نمایش درآورده‌اند.» وی همچنین در واکنش به حمله اسرائیل به کنسولگری ایران در تونیته نوشت: «راهبردار اصلاح‌طلبان، صلح‌طلبی در بیرون و دموکراسی و حاکمیت قانون در داخل است. صلح مسلح منفعتی برای ایران ندارد زیرا بنیهی دفاعی، مادی و معنوی کشور را تحلیل می‌برد و ما، بختل مایتنحلل نداریم. بالعکس، اسرائیل مستظلهر به حمایت آمریکاست و می‌تواند کسری‌های خود را جبران کند.»

▼ عمادالدین باقی

او در تحلیل اتفاقات سال ۱۴۰۱ و نقد احکام زندان و اعدام برای متهمان اینگونه گفت: «اینکه به محض بیان انتقادی، موج تهمت و تهدید را شروع می‌کنند کار عجیبی است. اینکه همزمان در خارج از کشور هم جریاناتی که می‌دانیم اهداف سونی از سوق دادن جنبش مهسا به خشونت داشتند وارد عمل شوند، دلیلی بر کوبیدن انتقادات به حق حقوق‌دانان و کارشناسان نیست. این چه منطق پوچی است که می‌خواهند برای بستن دهان منتقدین در داخل، مواضع بعضی جریانات را در خارج از کشور چماق کنند؟ درست‌مثل این است که مثلاً هر جامو‌موضع بعضی از روزنامه‌های آبرزور مونیخی در ایران را رژیم صهیونیستی مشابه شد بگوئیم اینها هم صهیونیستی هستند. یا مثلاً وقتی که سازمان مجاهدین خلق در دوره خاتمی تعبیر فتنه اصلاحات را خلق کرد و بعد از سال ۸۸ هم مخالفان اصلاح‌طلبی تعبیر فتنه به کار بردند از این تشابه نتیجه‌بگیریم که اینها حتماً یکی هستند. این منطق، منطقی بی پایه و غلط‌انداز است. مگر می‌شود در مورد احکامی که جنبه عمومی دارد و دادستان در آن دخالت می‌کند و موضوع، موضوع سیاسی- امنیتی است و جنبه شخصی ندارد بدون اقناع افکار عمومی دست به کاری زد؟» او همچنین پس از حمله اسرائیل به غزه در روزنامه سازندگی نوشت: «غرب ارزش‌های خود را به دفاع از اسرائیل فروخت. زمانی که کاریکاتور پیامبر اسلام (ص)، احساسات مسلمانان را جر یحه‌دار کرد و اعتراض‌شان را برانگیخت، گفتند: غرب از ارزش آزادی بیان کوتاه نمی‌آید اما الان کاریکاتور یست بر چسته گاردین به خاطر کاریکاتور نتانیاهو اخراج و ۶ کارمند بی‌بی‌سی به خاطر لایک پست‌های دیگران در حمایت از فلسطین (نه حماس) با لایاک اعتراض به بمباران مردم غزه اخراج شدند. اسم این دوگانگی چیست؟ حقوق بشر فقط برای اسرائیلی‌ها و اوکرائنی‌هاست نه برای مردم فلسطین. حقوق بشر فقط برای آنهاپیی است که دولت‌های غربی بشر می‌دانند و این درست روی دیگر سکه‌ای است که غربی‌ها برایشن نمی‌دانند... در جریان جنگ غزه و اسرائیل دولت‌های غربی آزمون خوبی پس ندادند. آنها دیگر این شایستگی را ندارند که به سلب آزادی بیان در کشورهای استبدادی اعتراض کنند. رفتار‌های دوگانه وسیع‌تر از اینهاست.»

مقالات

چشم‌انداز روشنی برای توسعه داریم

محمد مخبر، معاون اول رئیس‌جمهور در نخستین رویداد کارآفرینی دانش‌آموزان تحت پوشش کمیته امداد امام‌خمینی (ره) گفت: «امروز کشورهای قدرتمند و نظام سلطه در دنیا نفع‌تها جرأت مقابله نظامی با ایران را ندارند بلکه حتی از سخن گفتن درباره آن هم عاجز هستند و جمهوری اسلامی ایران با پایه‌گذاری امام خمینی (ره) و رهبری مقام معظم رهبری در تمام مسائل سیاسی، امنیتی و روابط بین‌الملل می‌درخشد و قدرت‌ها و کشورهای منطقه و جهان بدون گرفتن نظر جمهوری اسلامی ایران قدرت تصمیم‌گیری در منطقه ما را ندارند.» وی با اشاره به اقدامات و تلاش‌های دولت برای رفع مشکلات اساسی در کشور در دو سال گذشته گفت: «دولت توانست به دستاوردهای مهم اقتصادی از جمله نیل به رشد نقدینگی ۲۴ درصدی، کاهش بیکاری و تورم و همچنین رشد اقتصادی مثبت پس از چندین دوره رشد منفی، دست یابد و معتقدیم کشور در وضعیتی است که چشم‌انداز روشنی برای توسعه دارد.»

گشت ارشاد مدیران چه شد؟

معین‌الدین سعیدی، نماینده مردم چابهار در گفت‌وگو با حجاران با بیان اینکه حجاب یک واجب شرعی است، گفت: «من معتقد هستم حجاب یک واجب شرعی و سیاسی است اما در کنار آن تقویت سفره‌های مردم یک واجب شرعی، سیاسی و تقویت ارزش پول ملی هم یک ضرورت شرعی است و اینکه اصلاح نظام بانکداری باید اتفاق بیفتد و این‌ها اولویت‌های مهم‌تر مردم هستند. عده‌ای در ناراحت کردن مردم فوق‌تخصص دارند و عا‌مدانه فضای عمومی را در جامعه از بین می‌برند و دوقطبی‌هایی را ایجاد می‌کنند که در شأن مردم ایران نیست.» وی با بیان اینکه مگر رئیس‌جمهور نمی‌گفت من گشت ارشاد مدیران را راه‌اندازی می‌کنم؟! مدعی شد: «همین چند شب گذشته یکی از مسئولان عالی سابق کشور مراسم دختر خود را در هتل اسپیناس پالاس برگزار کرد که در آنجا باید گشت ارشاد مدیران ورود پیدا می‌کرد. با این روش‌ها نمی‌توانیم مطلوب را حاصل کنیم.»

انتقاد تند ذوالنوری به قالیباف

مجتبی ذوالنوری، نماینده قم در مجلس یازدهم در جلسه علنی مجلس در نطق میان‌دستور خود با بیان این که مجلس شورای اسلامی از دویخش نمایندگان و کارکنان تشکیل شده است، تصریح کرد: «اگر بنده رئیس مجلس شورای اسلامی شوم و از بیرون به صورت انوبوسی و قطاری افرادی را بدون داشتن هیچ آشنایی وارد مجلس کرده و به آنها مسئولیت دهم، آن وقت تکلیف کارمندی که ۳۰،۴۰ سال در انتظار رسیدن به قله بوده چه می‌شود؟ اود دیگر چطور می‌تواند هزینه چند ۱۰ ساله‌اش در خدمت‌گذاری بیشترش را مطلوب کند؟ باید ارزش افزوده‌ای باشد برای این وضعیت. آیا این کارمند انگیزه کاری و هیمت در تحول مجلس شورای اسلامی را دارد؟» نائب رئیس مجلس شورای اسلامی یادآور شد: «بر اثر تغییرات سالیان اخیر و تحولات آیین‌نامه شرایط به‌گونه‌ای پیش رفته که مجلس شورای اسلامی نماینده‌محور و هیئت‌رئیس‌ه‌محور نیست و رئیس محور است. حال این که مجلسی می‌تواند کارآمد باشد که همه نمایندگان در آن تأثیر و سهم داشته باشند.... گاهی نمایندگان در تصمیمات تأثیری ندارند. مثلاً مطلبی به‌عنوان مصوبه مجلس شورای اسلامی به‌شورای نگهبان ارسال می‌شود و زمانی که اعتراض می‌شود چند روز بعد برای رای‌گیری در مجلس می‌آیند.»